

Bodil Andersen
Bo og Betinna på Bøgebakkevej
© 1980 Lohses Forlag
Omslag og illustrationer: Lisbeth Nielsen
Bogen er sat med Times
og trykt hos AiO Tryk as, Odense
Printed in Denmark
ISBN 87-564-0506-5

Kapitel 1

Hvis du går op ad en vej, der hedder Bøgebakkevej, og fortsætter helt op, hvor vejen ender, så kan du se et rødt hus med en sølvfarvet havelåge. Her bor Bo og Betinna sammen med deres mor og far.

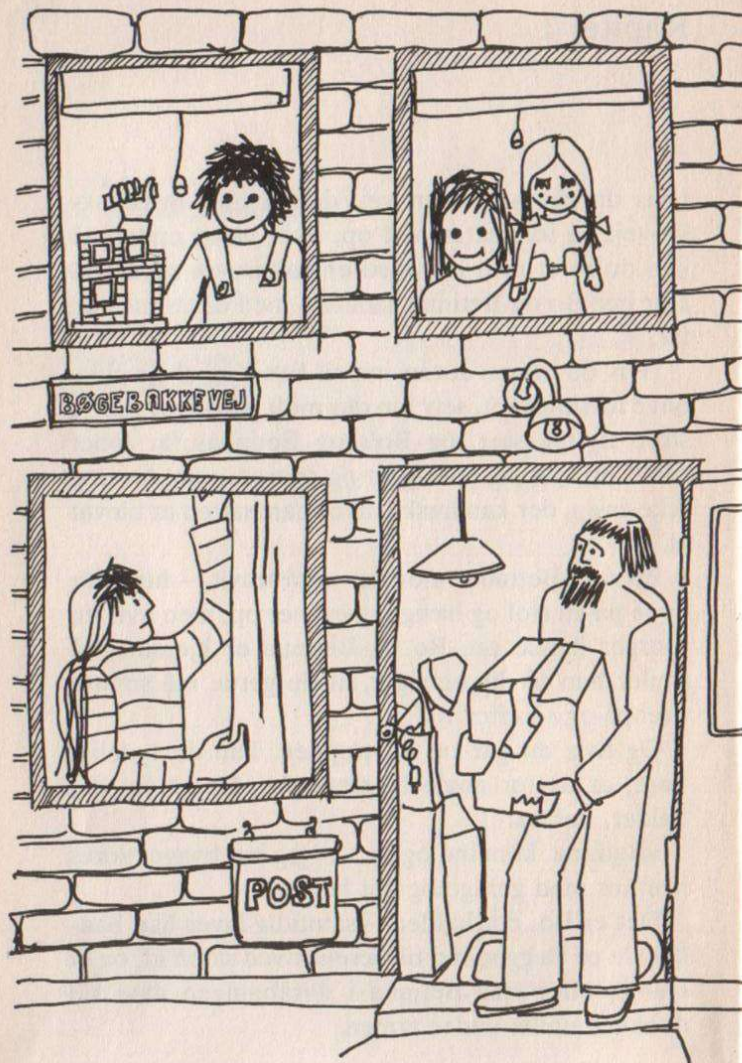
Hvis du åbner døren ind til huset, skal du ikke blive forskrækket, selv om der midt på gulvet står to store flyttekasser, og Bo's og Betinnas far løber rundt og klør sig i skægget og spørger, om der dog ikke er én, der kan huske, hvor hammeren er blevet af.

Bo's og Betinnas mor har også travlt, – hun står oppe på en stol og hænger gardiner op, men hvis du spørger hende om Bo og Betinna er hjemme, så smiler hun til dig og siger, at du gerne må smutte ovenpå og se efter.

Og hvis du går op ad trappen, kan du tydeligt høre, at der er nogle hjemme, for der er én, der kalder, hør bare!

»Betinna, kom ind og se, . . . jeg har bygget vores nye hus med garage og det hele.«

Det er Bo, der kalder, – samtidig laver han bankelyde på væggen ind til værelset ved siden af, og et øjeblik efter står Betinna i døråbningen med sin dukke Kamilla under armen.

»Har du husket at lave to lofter og to gulve?« spørger Betinna og lægger sig ned på maven ved siden af det røde legohus.

Bo nikker og viser Betinna, at man igennem de nederste vinduer kan se det nederste gulv med entréen, stuen og køkkenet.

»Ja, og heroppe,« afbryder Betinna, »her på det øverste gulv bor vi!«

Betinna kniber det ene øje sammen for bedre at kunne se ind gennem et af de øverste vinduer.

»Ja, her bor du, . . . og her bor jeg,« forklarer Bo. »Og herovre er mors og fars soveværelse, og ved siden af er badeværelset.«

Betinna holder dukke Kamilla helt hen til det røde hus og forklarer, at nu bor både far, mor, Bo, Betinna og Kamilla ikke længere i det gamle flade hus inde i Søndergade, men på Bøgebakkevej i to huse der står oven på hinanden.

»Hvad siger du?« udbryder Bo, – »vi har da ikke to huse!«

»Jo, det har vi,« siger Betinna og sætter sig hurtigt op på knæene, – »når vi har to gulve og to lofter, har vi vel også to huse.«

»Det hedder et hus med to etager,« forklarer Bo og sætter pladen med legohuset over på reolen.

»Det er i al fald et to-hus,« siger Betinna bestemt, – »og så har du forresten også glemt at lave skoven.«

»Hvor har du set en skov, om jeg må spørge?«

»Uden for huset, . . . nede på jorden,« siger Be-

tinna og løber hen til vinduet. »Dernede, ... der kan du selv se.«

Betinna peger ivrigt ned på træerne, der står i haven. Bo kan ikke lade være med at grine.

»Man kan da ikke kalde: én, – to, – tre, – fire, – fem træer for en skov, ... det er bare en ganske almindelig have, at du ved det.«

Betinna siger ingen ting, men til dukke Kamilla hvisker hun, at nu skal de to gå en tur helt alene ned i skoven, og det er forbudt for alle drenge i hele verden at komme med.

Bo ser et øjeblik hen på Betinna, – så siger han: »OK, så kalder vi det skoven, ... men så må du også regne med, at vi kan møde både indianere og cowboys og vilde dyr dernede.«

Betinna ser op på Bo med åben mund. Men da Bo griner og siger, at det nok skal blive super sjovt, så griner Betinna også og siger: »Vores skov er helt fyldt med super sjove indianere og cowboys og vilde dyr.«